

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Noget

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098738448480/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

var Noget – og det med en lang Titel for og bag; hans Børn kaldtes fornemme Børn, og da han døde var hans Enke en Enke af Stand – det er Noget! og hans Navn stod stadigt paa Gadehjørnet og var i Folkemunde, som Gadenavn – ja det er Noget!

Saa kom Geniet, den fjerde Brøder, der vilde finde paa noget 5
Nyt, noget Aparte og een Etage til, men den knak af for ham og han faldt ned og brak Halsen, – men han fik en deilig Begravelse med Langa-Faner og Musik, Blomster i Avisen og paa Gaden hen over Brotegningen; og der blev holdt tre Ligtaler over ham, den ene meget længer end den anden, og det vilde have 10
fornøjet ham, for han holdt meget af at tales om; der kom et Monument paa Graven, kun een Etage, men det er altid Noget!

Nu var han død, ligesom de tre andre Brødre, men den Sidste, han, som raisonnerede, overlevede dem Allesammen, og det var jo det Rette, for saa havde han det sidste Ord og det var ham af 15
stor Vigtighed at have det sidste Ord. Han var jo det gode Hoved! sagde Folk. Nu slog ogsaa hans Time, han døde og kom til Himmeriges Port. Her kommer altid To og To! her stod han med en anden Sjæl, der ogsaa gjerne vilde ind, og det var netop den gamle Mo'er *Margrethe* fra Digehuset. 20

»Det er nok for Contrastens Skyld, at jeg og den usselige 1541
Sjæl skal komme her paa eengang!« sagde Raisonneuren. »Naa, hvem er Hun, Mo'erlille? Vil Hun ogsaa ind her!« spurgte han.

Og den gamle Kone neiede saa godt hun kunde, hun troede, det var Sanct Peder selv, der talte. »Jeg er en sølle Stakkal, uden 25
al Familie! gamle *Margrethe* fra Digehuset!«

»Naa, hvad har Hun gjort og udrettet dernede!«

»Jeg har seensud slet ikke udrettet Noget i denne Verden! ikke Noget, der kan lukke op for mig her! det er en sand Naadens Gjerning, om jeg faaer Lov at komme indenfor Døren!« 30

»Hvorledes har Hun forladt denne Verden?« spurgte han, for at tale om Noget, da det kjedede ham at staa der og vente.

»Ja, hvordan jeg forlod den, det veed jeg ikke! syg og daarlig var jeg jo i de sidste Aaringer, og saa har jeg vel ikke kunnet 25
taale at krybe ud af Sengen og komme i Frost og Kulde deruden – for. Det er jo en haard Vinter, men nu har jeg da forvundet det. Det var at Par Dage blikstille, men bitterlig koldt, som Deres Velærverdighed nok veed, Isen havde lagt til saalangt ud i Stranden, man kunde gine; alle Folk fra Byen toge ud paa Isen; der var, hvad de kalde Skridtskoe-Løben og Dands, troer jeg, 40

21 den] denne A¹. 25 Sanct] St. A¹. 34 jeg [c] jeg D. 39 man] komma efter, ikke for, fejl A.